

Nagyvárad, 1898.

IV. évfolyam 208. szám.

Hétfő, szeptember 12.

Előfizetési árak:

A kiadóhivatalban átvéve:

Egész évre . . . 8 frt — kr.
Negyedévre . . . 2 — —

Helyben házhoz hordva:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.

Vidékre postán szállítva:

Egész évre . . . 12 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 — —

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap a hétfői és ünnep utáni napok kivételével

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Apácza u. 3. sz.

A szerkesztőség kéziratok visszaadására vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 4 kr.

NEMZETI GYÁS.

(b. i.) Nem a száz meg száz számra utnak indított hivatalos sürgönyökből tudjud a genfi katasztrófa hírért, nem ennek nyomán kelt sóhaj az ajkakon, a levertség és megdöbbenés nyilvánulása egész lényünkön! Nem, Nem!

A magyar nemzeti Génius riadt fel a végzetes tördőfésre s együtt szenvedve el a haláltusa kinjait haldokló nagyasszonyunkkal — — hosszú-hosszu gyászfátyolba burkolódzott, kezébe lobogó szövetnéket fogott s aztán megindult, hogy tudtul adja a nemzetnek a nagy veszteséget, mely egyetlen átkos tördőfés folytán érte.

És ment-ment, a magyar nemzet Géniusa a Kárpátoktól az Adriáig maga után húzva hosszú gyászfátyolát. Beszólt a fényes palotákba, megzörgette az alacsony viskók rozszant ajtait is. Sőt ennél is többet tett.

Feledtette egy pillanatra a mindennapi gondokat, megtörte a fásult közönyt s egy irtóztató kiáltást csalt az ajkakra. Panaszhangok töltik be a hegyet és völgyet.

Minden feledve lett egy pillanatra, még a közélet már-már késhegyig menő küzdelme is s csak egyet érez most a magyar, hogy a szivjóság papnője meghalt, hogy a béke pálmája ketté törött, hogy csillag hullott le egeről és mielőtt ismét nézelődne a föld más tüneményein, lecsukja egy pillanatra szeméit. Nem akar egyelőre mást látni, sem hallani. Csak a titkos sugallatot hallgatja most a magyar, mely egyformán hangzik mindenkinek fülébe. Jertek! Zokogjunk, öltünk gyászt s tőlünk telhetőleg rójuk le a kegyelet adóját.

És reggelre kelve már lobognak a gyászlobogók utcahosszat, az utca népe pedig megilletődve tudakozódik a szörnyű eset részleteiről.

Törvényhatóságok, egyletek, közintézetek sietve tesznek eleget azon követelményeknek, melyeket a gyász külső kifejezése megkíván. Az üzletek gyászlepellettel vonják be kirakataikat, melyekben ott van a gyilkos tör által megölt felséges asszonyunk képe. Mindezeket látva ki ne lenne meggyőződve arról, hogy a részvétnyilatkozatok, a fekete lobogók, a gyász drapériák s a gyász egyéb még lehető külső nyilvánulásai csak halvány kifejezése a belső gyásznak a belső fájdalomnak, melyet minden magyar szívében hordoz szeretett királynőjének gyászos elhunytá alkalmából.

*

A hivatalos lap gyászkeretbe foglalva a következőkben közli a megrázó eseményt:

„ERZSÉBET Császárné és Királyné Ő Felsége.

ki Genfben kiránduláson időzött, f. évi szeptember hó 10-én délután 1 óra 3 negyedkor a Baurivage vendéglőből a hajóhoz menve, egy ember kezétől súlyosan megsebesült s az említett vendéglőbe visszavitve, egy fél óra múltán elhalálozott. A lesújtó esetről, mely az egész magyar nemzetet csüggesztő gyászba és rémületbe ejti, a császári és királyi Ház s a külügyek közös ministere, a délután első óráiban következő távirattal értesítette a m. kir. miniszerelnököt:

„Bécs, 1898. szeptember 10.

„A genfi consul táviratilag jelenti, hogy a Császárné és Királyné Ő Felségét, ma délután 1 óra 30 perczkor, midőn a szállóháztól utban volt a hajó felé, egy ember megtámadta és veszélyesen megsebesítette. A merénylőt elfogták. „Ujabb távirati jelentés szerint: Ő Felsége a szállóházba történt visszazállítása után sebe következtében elhalálozott.“

E nagy szerencsétlenségnek futó tüzvészként gyorsan elterjedő híre a székesfőváros lakosságát a fájdalom, gyász és az izgatott felháborodás lázába borította. A szó elnémult az ajkakon, a tollak, melyek a gyászeseeményt siettek külön kiadások útján mindenfelé tudtul adni, megakadtak a kezekben, tehetetlenné válva a megdöbbenés és levertség kifejezésére. S ma már az egész Magyarország, mely legjobb királynőjét, földi patrónáját siratja az Üdvözültben, s a visszanyert egészség teljében remélte Ő Felségét nem sokára hódolattal üdvözölhetni, a gyász és fájdalom sátora lesz, elvesztve a nemzettel mindenkor együtt érző angyali szívet, mely régi nehéz időkben szeretettel lett pártfogójává, és közállapotának jobbra fordulásában nagy tényezővé vált.

A magyar nemzet sohasem fogja elfeledni, mit birt e nagy erényekben tündöklő Királyasszonyban, kit a végzet megfoghatatlan akaratából ily rettenetes módon kellett elveszítnie.

És midőn az ország minden lakosa, rang, nem és kor különbsége nélkül az örök Világosság fényét esdi az üdvözült részére, minden ajkon, minden szívből imádság száll a Mindenható trónja felé, hogy adjon Magyarországnak a jövőben is Hozzája hasonlatos anyaszívű királynékat, Ő Felségének, a nemzet koronás atyjának pedig, kit e váratlan szörnyű csapás szívének legbensőbb érzelmeiben sujtott, erőt e kipótolhatatlan veszteség fájdalmának elviselésére, enyhületet találva mély vallásosságában s övéinek és népeinek hálás és hűséges szeretetében!

Ujabb részletek a gyilkosságról.

Tegnap délelőtt kibocsátott külön kiadásunkban leirtuk azt a rettenetes nyugalmat melyet a gonosztevő Luccheni borzasztó gaztettének végrehajtása után tanusított.

Vigan fütörészve, aljas tettének sikerével dicsekedve haladt a herostratesi hirnevet szerzett orgyilkos a kíséret között. A genfi rendőrfőnök: *Aubert* kérdéseire végtelen cinizmussal vallotta be kiletét, míg másik vallomása tettéről bámulatos erélyt árult el. Így szólott:

— „*Luccheni Luigi a nevem Párisban születtem bevándorolt olasz szülőktől. Két évvel ezelőtt katona voltam a parmai olasz ezredben. Legutóbb Lausanneban volt alkalmazásom, a szövet. ségi posta-palota építésénél munkás voltam. Itt állottam be a parmianál sokkal szebb ezredbe, az anarchisták közé. Amit tettem, az nem csupán egyéni elhatározásomnak volt gyümölcse, hanem szervezett egyesületünknek egyhangú végzése, melynek végrehajtására engem szemeltek ki. Én szívesen vállalkoztam e kitérésre s büszke vagyok rá, hogy feladatomat a várható legszebb sikerrel oldottam meg, s méltán tarthatok számat társaim elismerésére.*»

Az emberi elvetemedettségnak ily megdöbbentő nyilatkozatára meghül bennünk a vér. Nem a földi bíróság vagy az isteni igazságszolgáltatás sujtó kárhózatától retteg, hanem társainak kezéből bábért vár!

Az udvarhölgy vallomása.

Sztáray grófnő, a királyné udvarhölgye következőkép beszéli el a merénylet lefolyását:

— Pénteken délben érkezünk Felsőges asszonyunkkal inkognitó Genfba és a Hótel Baurivage-ba szállottunk. Még az nap gyalog sétára indult a királyné, hogy Genfet megtekintse.

Másnap, szombaton Cauxba indultunk. Mi gőzhajón, a kíséret férfi tagjai vasuton szándékoztunk menni. Már a tóparton, a kikötőnél sétálgattunk. A királyné jókedvűen tréfálgatott s dicsekedve mondotta, hogy egészen jól érzi magát.

Alig tettünk pár lépést egy ember gyorsan felénk sietett, nagy sietségében egy utszéli fába meg is botlott. Nehány másod perc múlva a királyné oldalán termett, kezével villámgyors mozdulatot tett s aztán tovarohant.

A királyné az ütésre melléhez kapott s hozzám hátra fordult, miközben tá-molyogni kezdett.

— *Rosszul van talán Felsőged? kérdeztem felfogva karommal? Talán jó lesz ha Felsőged elfogadja karomat?!*

— *Nem tudom. Köszönöm!* Csak ennyit felelt.

Támogatva vezettem hajóra. Csak itt jutott ismét szóhoz:

— *Ugy-e nagyon sápadt vagyok?* kérdezte a királyné.

— *Igen Felső! bizonyosan az izgatottságtól.*

Nem tudtam mire vélni a dolgot. Nem is gondoltam, hogy merényletet követtek el Ur-asszonyomon. Fegyvert nem

láttam a merénylőnél csupán azt hittem, hogy megütötte s hogy rosszul érzi magát, a mi nem volt utóbbi időben ritka eset.

A hajón a királyné összeesett és eszméletét vesztette. Ekkor már ruháját felgomboltuk, amire kissé szabadabb lélegzetet véve, újra eszméletre tért és ezt kérdezte:

— *Ugyan mi történt velem?*

Ez volt utolsó szava a Felsőges asszonyoknak, többet már nem tudott szólni, csak hátra hanyatlott és hörögni kezdett.

A hajó mit sem sejtve ezalatt elindult. A kormányshoz rohantam, ki kéresemre vissza fordította a hajót.

A haldokló királynét visszavittük a szállodába, ahol rövid szenvedés után kiadta lelkét.

Az orvos láttelele.

Genf orvosa elősietve már csak a halált konstataálta, de annak rémületes okát is feltárta a kíséret előtt. **A gyilkos szerszáma nyolcz és fél centiméternyi mélyen hatott a királyné szíve kellő közepébe és azt egészen keresztül döfte.**

Az orvos álmélkodva hallgatta, hogy a királynénak a sebesülése után még volt annyi ereje is, hogy 60—80 lépést tett.

A kanton viselkedése.

Nálunk országszerte nagy felháborodást keltett azon körülmény, hogyan kerülhetett egy nagyhatalom fejedelem-asszonya annyira védtelen helyzetbe, hogy *egy* ember zavartalanul oltsa ki életét egy ország szemefényének. Hogyan juthatott közelébe gaz merénylő annak, kit hazájában a hűvös szellőtől is féltve őrzöttünk!?

Távirati tudósításaink erre nézve is adtak némi felvilágosítást.

Aubert, a kanton rendőrfőnöke szíves készséggel ajánlott rendőri felügyeletet a Felsőges turista rendelkezésére, mely lépéseit óvja majd a veszélytől, de ezt a királyné kereken visszautasította, még szedett-vetett népség között is számított — ha nem is alattvalói tiszteletre — legalább annyi kiméletre, mint amennyire európai szokás szerint védtelen gyöngénő mindenütt számat mer tartani.

S hogy mennyire szíven hordja a kanton a közbiztonság ügyét, megmutatja azzal, hogy főügyészével kísérteti . . . . a királyné holt testét Bécsig.

A királyné a ravatalon.

Budapest, szept. 11. (Saját, tud. táv.) Királynénk földi maradványait 15-én fogják Schönbrunnba szállítani, hol egy napig a királyi család fogja egyedül szemlélhetni. A holttestet 16-án azaz szerdán reggel fogják Bécsbe szállítani, ahol a Burgban 17-én ravatalra helyezik. A drága halottat utjában az egész királyi család kísérni fogja.

A temetés szombaton fog megtartani.

Királyok a temetésen.

Budapest, szept. 11. (Saj. tud. táv.) A királyné temetésén személyes megjelenésüket bejelentették **Umbertó olasz**

király és Vilmos német császár. *Viktória* angol királynőt a velszi herceg fogja képviselni.

A gyilkos büntetése.

Királyasszonyunk gyilkosának etikailag ítélve fölötte — nem elég büntetés a halál, ha azonban a jelenkor büntető törvényeit áttekintjük s a paragrafusokat az elvetemedett gyilkosra alkalmazzuk — büntetése még az egyszerű halálbüntetésnél is kevesebb. *Luccheni* ugyanis annak daczára, hogy olasz illetőségű, a svájci büntető bíróság alatt áll a helynél fogva, ahol a gyilkosságot elkövette. A nemzetközi jog szempontjából kiadatásnak helye nincs, kétségtelen tehát, hogy a gaztett a svájci törvények szerint fog elbíráltatni.

A svájci büntető kódex még 1874-ben lett megalkotva, tehát azon időben, mikor a büntetőjogi fogalmak, különösen a *halálbüntetésről* az igazság, a méltányosság s társadalmi szempontok szerint alkotottak meg, bölcsészeti elvek tulnag alkalmazásával.

A kis államoknak, minők Parma, Toscana s a svájci kantonok, tetszetek a divatos bölcsészeti elvek s nagyban hangoztatták, hogy »a jogvédelem kellő biztosítása érdekében Európa civilizált államaiban rendes körülmények között *hóhérra és vérpadra nincs szükség* s a halálbüntetést végkép eltörölték. Ugyanezt tette azután Olaszország is. Midőn a svájci kantonok megalkották államszövetségüket, az igazságszolgáltatást is általánosították és ezzel egyszersmint a halálbüntetés eltörlésének elvét is, mely mai napig alkalmazásban van.

Az elvetemült gyilkosra tehát nem vár halál, hanem csak fogság.

A király lemondásának hire.

Budapest, szeptember 11.

(Saját tudósítónktól.) A királyt valószággal lesujtotta Erzsébet királyné meggyilkolásának hire. Az uralkodó mélyen felsóhajtva így szólt:

Már az igaz, hogy a végzet engem semmitől sem kimél meg a világon!

A király azután mély gondolatokba merülve komoran nézett maga elé.

„Most már mindennek vége!”

Az első hirt a gyilkos merényletről a királyné udvarhölgyétől, *Sztáray* grófnőtől, Paar gróf kapta s azonnal megvitte Schönbrunnba a királynak. Megrázó hatással volt mindazokra, a kik a hir vételekor a király környezetében voltak, a mint Ő Felsőge nagy fájdalmában fölkiáltott:

— *Jetzt ist Alles aus! (Most már mindennek vége!)*

Ő Felsőgének ezen mély levertsége és fájdalmas kétségbeesése, mely elvégre is rettenetes módon van indokolva, — a politikai körökben azon gondolatot keltette, hogy Ő Felsőge lemond a koronáról, hogy könnyebben viselhesse a családi szenvedések nehéz, igen nehéz koronáját. *A hir tehát csak föltevés* és semmiképpen sem oly bizonyos, mint egyes lapok azt feltűnően szeretik kürtölni.

Ez a mély nemzeti gyász, melyet felsőges uralkodónkkal szívünk mélyéből

érezünk semmiképpen sem alkalmas légből kapott hírek terjesztésére, melyeknek csak a lehetőségük van meg a megvalósulásra, de semmiféle tényleges kijelentésen nem alapulnak, sőt távirati tudósításaink szerint *határozottan valótlanoknak* mondhatjuk azokat.

Az alattvalók részvéte.

A sajtó gyásza.

A magyar sajtó, a magyar közvélemény tükre. Ha máskor nem is, de el lehet ezt mondani a magyar sajtóról e gyászos napon, amidőn leküzdve minden akadályt, minden technikai nehézséget, páratlanul szép rokonszenvet tanusít felsőges halottunk iránt. Az összes fővárosi politikai napilapok és a vidékiek közül is egy néhány gyászkeretben jelent meg s emelkedett, sőt magasztos hangulatu vezető cikkekben fűznek reflexiókat e gyászos eseményhez, s a legapróbb részletekig leírják a gyilkos merényletet s közlik a felsőges halott élettrajzát.

A gyász eset nemcsak a hazai, hanem a külföldi sajtót is a legnagyobb mértékben foglalkoztatja s mindannyian a legnagyobb részvét, magasztalás hangján írnak királynénkről s nem találnak kifejezést az elvetemült gyilkos rettenetes tettének elítélésére. Vezércikkeikben Erzsébet királynét dicsőítik.

Budapest, szept. 10. (Saj. tud. táv.) Csehországban az összes lapok gyászkeretben jelentek meg. Ama reményüknek adnak kifejezést, hogy ezen szomorú esemény a politikai harcokat meg fogja szüntetni.

A gyászoló Magyarország.

Budapest, szept. 10. (Saj. tud. táv.) Magyarország összes városaiban a gyász-hír mély benyomást keltett. A városok, megyék rendkívüli közgyűléseket tartanak. Gyászlobogók lengenek mindenütt. A temetés napján az üzletek zárva lesznek.

A fővárosban nagy gyász ünnepre készülnek. A nők vasárnapig gyászruhát hordanak. Egy nagy szarkofágot emelnek, mely előtt a főváros népe elvonul. *A királyné szobrára nagy gyűjtés fog megindítani.*

Budapest, szept. 11. (Saj. tud. táv.) A miniszterelnökséget a temetés idejéről még nem értesítették.

Esztergom, szept. 11. (Saj. tud. táv.) *Vasary* Kolozs hercegprímás a temetésre Bécsbe utazik.

Bécs, szept. 11. (Saját tudós. táv.) Az országos gyászra való tekintettel a hadgyakorlatok be lettek szüntetve.

A magyar törvényhozás gyásza.

A megrázó hirre a magyar törvényhozás is összeült, hogy ezen nagy nemzeti gyász alkalmából megbeszélje a teendőket, hogy mily kifejezést adjon részvéteinek.

A főrendiházban *Daruváry* Antal elnöklete alatt tartott meg az ülés. A főrendek szinte halotti csendben ültek helyeikre s a meghatottságtól reszkető hangon nyitotta meg az elnök az ülést és jelentette a megdöbbentő eseményt.

Határozatba ment, hogy a főrendiház tagjai az ország nagy fájdalmának külső jeléül 30 napig gyászt viselnek mátol fogva.

A képviselőházban a meglevőtös számban, talpig feketébe öltözve összegyűlt képviselők előtt délelőtt 11 órakor nyitotta meg az ülést *Szilágyi* Dezső elnök s remek beszédben emlékezett meg a nagy országos fájdalomról, mely hazánkat felsőges királynénk gyászos elhunytával érte. Gyönyörű szavakkal méltatta az elhunyt érdemeit, melyeket hazánk javán munkálkodva szerzett az elnyomatás korszakában.

A harmincz napi gyász is elhatározottat.

A főváros törvényhatósága rendkívüli ülést tartott a gyászeset alkalmából, melyen *Márkus* József főpolgármester mondott emelkedett hangulatu beszédet. A közgyűlés tárgyát képezték a főváros gyászára vonatkozó intézkedések.

Nagyvárad gyásza.

Requiem a székesegyházban.

Az országos gyászban osztozik a katolikus egyház is, mely felsőges királynénkban buzgó, ajtatos tagját, felsőges patrónánkat vesztette s közös nemzeti gyászának enyhítő megnyilatkozásául f. hó 13-án, az az kedden reggel 9 órákor a székesegyházban ünnepélyes gyász-mise fog tartatni, melyen a bibornok-püspök fog pontifikálni. Ez alkalommal a kar Brosig requiemjét fogja nagy zenekisérettel énekelni.

E gyászmisére a törvényhatóságokhoz és hivatalokhoz küldött meghívó a következőképp hangzik:

A magyar nemzet második ezredévét járó történelmében a dicsőség mellett sok volt anagy gyász is, de ezek között is a legáltalánosabb- legfájdalmasabb- és legnagyobbak közé tartozik az, mely felsőges Királyasszonyunk, *Erzsébet* királyné Ő csász. és királyi Felsőge megrendítő elhunytával borult reánk.

Aza gyilkos tör, melylyel tegnap egy istentelen kéz kioltotta a föld egyik legdrágább életét, felsőges urunk királyunk martyr koszorus szívével együtt millió és millió szívet, a magyar nemzet, a monarchia minden hü tagjának szívet átjárta, sőt fájdalma egész Európában, többet mondok: az egész világon átnilallott s átnylallik. Oly nagy e fájdalom, hogy csak a jó Isten adhat vigasztalást.

Közös mély gyászunk enyhítő megnyilatkozásául a boldogult örök nyugalmaért folyó hó 13-án, kedden reggel 9 órákor a nagyváradí lat. szert. Székesegyházban ünnepélyes gyászistentisztelet fog tartani, melyre a Czimet szomorodott szívvel meghívom.

Nagy-Várad, 1898. szept. hó 11.

Dr. Schlauch Lőrincz.

bibornok, nváradí lat. szert. püspök.

A városi tanács részvéte.

A megdöbbentő hirre a városi tanács, tegnap délelőtt 11 órakor tanácsülést tartott *Dr. Bulyovszky* József polgármester elnöklete alatt. Az ülésen megjelentek: *Bordé* Ferencz, *Komlósy* József

tanácsosok, *Rimler* Károly főkapitány, *Istvánffy* István, *Szücs* Dezső aljegyzők és *Lukács* Ödön t. b. aljegyző.

Dr. Bulyovszky József polgármester szomoruan ünnepélyes hangon adja tudtára a tanácsnak a katasztrófát, mely a felsőges uralkodó családot és hazánkat Erzsébet királynénk megrázó végzete folytán érte és indítványozza hogy a tanács e fájdalmas esemény alkalmából átiratot intézzen a főispánhoz, melyben a rendkívüli közgyűlés összehívását kérje.

A polgármester indítványát a tanács magáévá tette; határozatba ment tovább, hogy a kormányhatóságokhoz intézett feliratok gyászkeretben készíttessenek s az azokon levő pecsét szintén fekete színű legyen. Elrendeltetett tovább, hogy az összes középületekre kitűzessék a gyász lobogó. Egyebekben pedig a tanács a közgyűlés határozatát várja.

A városi közönség gyásza.

Vasárnap már kora reggeli órákban gyászlobogót tűzött mindenki, akinek házánaál illet — bármily rongyos állapotban is — találtak. A többiek sietve keresték fel az üzleteket, hogy részvétüket mielőbb hozzák nyilvánosságra. Élelmes vállalkozók annyira kihasználják e keserves alkalmat is, hogy fakereskedésben nem kaptak zászlónyélnek valót akik házilag akarták lobogóikat kiállítani. Ma már a lobogók száma megkétszereződött. A kirakatok gyászba vonva nyilvánítják tulajdonosaik részvétét, nem egy közöttük meglepő szép kivitelben. Eddig a *Kádár*-féle fűszer kereskedése van a legnagyobb gonddal összeállítva. A gyászpompa többi része még csak ma fog teljes érvényre jutni.

Legujabb értesüléseink.

— Távirati tudósítás érk. ejjel 1 óra 53 perczkor. —

A király betegsége.

Budapest, szept. 11. (Saj. tud. táv.) Itt ma szélteben kolportálták azt a hirt, hogy Ő Felsőgét a lelki izgalmak annyira megviselték, hogy veszélyes beteg lett. Szerencsére a hir valótlan. Illetékes helyről meg lett czáfolva.

A király és gyermekei.

Budapest, szept. 11 (Saj. tud. táv.) *Mária Valéria*, *Ferencz Salvátor* főherceg neje ma reggel érkezett meg *Schönbrunnba* *Valsersecből*; *Gizella* főhercegnő *Lipót* bajor herceg neje pedig este érkezett. A gyermekek találkozása ősz atyjokkal valami megrendítő volt s hangos zokogásban törtek ki nemcsak Ő Felsőgeik hanem a kíséret is.

Részvét táviratok a királynak.

Budapest, szept. 11. (Saj. tud. táv.) Egész Európa uralkodó családait mélyen megrendítette királynénk meggyilkolásának hire. *Henriette* belga királynő elájult a hir hallatára. A belga kormány részvétáviratot küldött, ugyszintén részvétüket fejezték ki táviratban *Kimley* az Egyesült-Államok és *Faure* a francia köztársaság elnöke.

Róma, szept. 11. (Saj. tud. táv.) *Pelloux* miniszterelnök a képviselőház ülés-

sén a megrendítő eseményről beszélt, mely a Habsburg dinasztiát érte s aztán így végézte beszédét: »Az eset nekünk olaszoknak különösen fájdalmasan esik. Ezek a bestiák (Caserio, Luccheni, Poma, Porro, Daudolo stb.) ugyan nem ismernek hazát, de mi mégis fajrokonoknak érezzük magunkat.«

Bécs, szept. 11. (Saj. tud. táv.) A nagyhatalmak, hogy véget vessenek az anarchista üzelmeknek, melyek örökös Damokles kardként lebegnek a fejedel-

mek felett, az anarchistákkal szemben együttes actióra fognak lépni.

A hivatalos sürgönyök.

A belügyminiszter tegnap délelőtt értesítette hivatalosan egy-egy rövid sürgöny alakjában a törvényhatóságok fejeit az esetről.

Sürgönyleg értesítette továbbá a belügyminiszter Bülöny Józsefet, a kolozsvári »Nemzeti színház« intendánsát, hogy

az előadások mindaddig szüneteljenek, ameddig a fővárosi »Nemzeti színház« előadásai szünetelni fognak.

Hivatalos sürgönyöket kaptak még az egyes állami hivatalok főnökei, továbbá a nagyváradi kir. kath. jogakademia és a közép iskolák igazgatósága elrendelve a gyász külső kifejezését és az előadás beszüntetését.

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCKICS GYULA.

 Lobogók,
lobogó szövetek
és
mindenféle gyász kellékek
nagy választékban kaphatók
FRISS ZSIGMOND

szemfedél-gyáros és nagykereskedőnél

Nagyváradon.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltek.